

Tržnaja
dvakrat na mesec
ter stane za vse
leto 1 K 60 vin.,
za pol leta 1 K.

Naročnina in inserti
blagovolijo naj se
poslati upravnistvu
„Rodoljuba“ v Lju-
bljani, vsi spisi in
dopisi pa uredni-
stvu „Rodoljuba“.

RODOLJUB

Za oznanila
plačuje se od štiri-
stopne petit-vrste
16 vin. če se enkrat
tiska; 24 vin. če
se 2krat, in 30 vin.
če se 3krat ali več-
krat tiska.

Pisma izvolijo naj
se frankirati.
Rokopisi se ne
vračajo.

13. števil.

V Ljubljani, dne 2. julija 1903.

XIII. leto.

Konsum v Ribnici.

Zopet se je podrla zadruga, ki so jo ustanovili duhovniki, da bi z njo svoje politične nasprotnike kar najhuje oškodovali in kmetsko ljudstvo spravili v gospodarsko odvisnost od farovža. Konsum v Ribnici je poginil: prevarani kmetje so sami zahtevali, da se napove konkurz in to se je tudi v resnici zgodilo.

Ko so klerikalci ustanovili konsum v Ribnici in ko je duhovščina s svojim vplivom zganjala ljudi v to nepotrebno društvo, tedaj so se kmetom obljubovali zlati gradovi in nobena beseda ni bila pretrda in prekrivična, če je bilo treba hujskati proti poštenim slovenskim trgovcem in obrtnikom. Od hiše do hiše so hodili oznanjevalci vere ljubezni in so oznanjali vero sovraštva proti tržanom in zlasti proti trgovcem in obrtnikom in ko so nalovili neuko in nerazsodno ljudstvo v svoje mreže, so ošabno razglašali, da je zadruga ideja prešla kranjskemu kmetu v kri in v meso.

In sedaj sledi polom za polomom in samo s sleparijo so se še nekateri teh zadrug ubranile katastrofe. Vedno se je pisalo in govorilo, da ljudstvo zahteva osnutje zadrug, pri vsakem polomu pa se pokaže, da ljudstvo še pojma ni imelo o zadrugi, da je ni zahtevalo, nego da so duhovniki zadrugo ustanovili in kmetski narod nagovarjali in z različnimi zvičajami lovili, da se je zadruga oklenila. Pri vsakem polomu se izkaže, da narod sploh nima pojma o zadrugi, da je bilo slepo orodje v rokah duhovščine, tako da ni ni česar vedelo, kaj se v zadrugi godi, dokler ni prišel sodni dan.

Sedaj še ni čas, da bi spravljali v javnost posamičnosti tega žalostnega dogodka tem manj, ker je pričakovati, da sodna preiskava poda celotno sliko o postanku, o gospodarstvu in o poginu konsuma v Ribnici ter dožene, kako vlogo so pri ti zadrugi igrali razni duhovniki, zlasti famozni Brešar.

To pa lahko že danes povemo, da je tudi pri ribniškem konsumu »Gospodarska zveza« igrala veliko vlogo in da se je tudi tu odlikovala na tisti način, kakor pri raznih drugih zadrugah. Tudi pri ribniškem konsumu je »Gospodarska zveza« falzificirala bilance, s katerimi falzifikati so se potem varale oblastnije, varali upniki in varali člani. Tako se je pri sestavljanju zadnje bilance izkazalo, da je konsum za kacic 13.000 K pasiven, uradniki »Gospodarske zveze« pa so napravili falzifikacijo in izkazali nekaj nad sto kron dobička! Tako deluje tista »Gospodarska zveza«, ki jo mini-

strstvo iz državnih sredstev bogato podpira.

Za prizadete zadržnike je konkurz ribniškega konsuma hud udarec, kajti treba bo poseči v žep in plačati škodo. In plačati jo bo moral kmet, zakaj duhovna gospoda je še pravočasno izstopila iz zadruge, da se reši vsacega plačila. Krivi so duhovniki — škodo bo pa imel kmet.

Ribniški slučaj nam zopet kaže, kako gnjila in ničvredna je klerikalna gospodarska organizacija in kako koristen in plemenit je neizprosni boj, ki ga vodimo proti tej škodljivki naroda. Kogar številni bankeroti teh zadrug še niso prepričali, da je ta organizacija nesrečna in trhljena ter neprimerna za naš narod, temu ni pomagati, ker ta je slep. Komur je res za korist naroda, tisti mora podpirati naše prizadevanje, da se klerikalni organizaciji naredi konec. Čim prej se to zgodi, toliko manjša bode škoda.

Ministrska kriza.

Konečno je Körberjevo ministrstvo — dogospodarilo in bo meseca septembra pokopano. Körber je napravil še en poskus, da se reši: poskusil je ustvariti novo koalicio, a ta poskus se ni obnesel. Te dni so prišli sem dr. Pacak, dr. Kramar in dr. Stransky ter so imeli dve uri trajajoče posvetovanje z ministrom Rezekom. Vseh tega posvetovanja se danes zvečer naznani s posebnim komunikejem, v katerem bo povedano, da je češki klub absolutno odklonil stopitis Körberjem v kako koalicio. Izvrševalni odbor mladočeške stranke je sklican na petek.

Kaj uče pruske volitve?

Le tri skupine so prišle močne iz volilnega boja: socialni demokratje, klerikalni centum in Poljaki. Centum je pripomogla historična veljava, katere pa danes že davno nima več in pa dejstvo, da je tudi na Nemškem kmečko ljudstvo »Stimmvieh« raznih župnikov kakor pri nas na Slovenskem. Centum se tedaj za svoje mandate ne more zahvaliti notranji organizaciji in zavednosti volilcev. Računite imamo tedaj le s socialnimi demokrati in Poljaki. Pri teh dveh strankah pa se lahko z mirno vestjo reče, da jima je do zmage pripomogel neposredno sam cesar Viljem z znanim svojim lanskim ščuvanjem proti socialnim demokratom in razburil ne le pristaše soc. demokratov, temuč tudi vse one trezne sloje, ki že zdavno natihoma obsojajo cesarjevo vmešavanje v strogo strankarske zadeve. Le mal del izmed onih milijon glasov, ki so jih pridobili pri zadnjih volitvah so-

cialni demokratje, se dejansko priznava k socialno-demokratični stranki. To je bilo temveč očitno maščevanje meščanskih krogov proti gostobesednemu svojemu vladarju. In tak pojav v ustavni državi ima zelo nevarno znamenje. Poljaki so dosedaj prav malo neprilik delali pruski osredni vladi. Posebno v vzhodnji Šleziji so se vedli Poljaki povsem pasivno. Ako so se priučili nemščini, so celo pozabljali, da imajo svoj materin jezik. Tudi tu je bilo treba nemškega cesarja z njegovo poznanjsko politiko, da je zbudil v Poljaki samozavest in upor. Za začetek sicer ni veliko trije novi mandati, a to je ravno le začetek. Nemška vlada, posebno še nemški cesar bodeta morala spregledati, da njun poklic ni nasilno germaniziranje, da je tudi glede vsake stranke treba priznavati načelo „suum cuique“.

Hrvaške razmere.

Dopis iz Zagreba.

Ni dvoma, da bo sedaj nastal na Hrvaškem vsaj navidezni mir, ker je odšel iz nje začetnik in zdrževalatelj nemira, ono bitje, ki je bilo za vse drugo prej stvarjeno, kakor da izvršuje zakon in brani ljudske pravice. Odšel je v spremstvu pušek in bajonetov, ki so se naperili proti pravično razdraženemu narodu. To je gotovo tudi on hotel, da še pred odhodom vidi pasti katero hrvaško življenje; in videl je krvoločnik.

Mir bo sedaj nastal, ker ljudstvo željno čaka, kako se bodo stvari dalje razvijale, ali se bo po takih dogodkih nadaljevalo po isti poti, po katerem je on udaril, ali se bo spremenil vsaj način vladanja. Le v tej znatiželjnosti bo mirovalo ljudstvo čakaje na kmalo bodočnost.

V narodni notranjosti pa še vendar le vre, ker se vedno misli na one padle nedolžne žrtve, misli se na one zaprte, ki že nad dva meseca sede v preiskovalnem zaporu, misli se na detektivno vedenje v poslopju, ki se imenuje sabor. To so stvari, ki morajo dražiti človeka, ako ni zgubil zadnjega smisla za svoje življenje, za svoja prava, ki mu pripadajo kot človeku. Saj to je unikum, da zaradi demonstracij, zaradi enostavnih demonstracij sede ljudje v preiskovalnem zaporu toliko časa, a posebno sedaj, ko bi tem ljudem bilo najbolj treba svobode. Unikum je gotovo na celem svetu, da v parlamentu imajo prvo besedo detektivi, da se iz članov tega sabora voli detektivski odbor 5 članov, ki hočejo baje poiskati prave krivce nemirov, kaznovati jih z najstrožjo kaznijo, a glavni krivec in njegovi pomočniki so znani, pozna jih vsak otrok na Hrvaškem ter očitno kažejo s prstom na nje. Toda dobro, ako se že voli detektivski odbor, da išče prave krivce, bilo bi popolnoma logično, da se izpuste iz zavora vsi oni, ki v

njem že tako dolgo sede, v popolnem prepričanju nedolžnosti, vedoč samo, da so storili samo svojo dolžnost, ker so se vzdignili na obrambo zakona. To bi bilo logično v mislečem svetu, ali to ni mogoče tam, kjer je zatemnela resnica, a zavladala laž, kjer je ponehal zakon ter začela samovolja in tiranstvo poedinih predrznežev. Unikum je v 20. veku, ko stremlje vse za tem, da se razširi osebna svoboda poedinca, da povsod zavladava svobodna misel, da se v tem veku odpravljajo na Hrvaškem še oni majhni paragrafi tiskovnega zakona, ki so še kdaj pa kdaj dopustili zapisati katero resnično besedo. To se odteguje z namenom, da se na Hrvaškem zatire še zadnji polet svobodne misli. Vedel je to Khuen dobro, da duševna sužnost nujno privede s seboj tudi telesno, fizično sužnost.

Tedaj take stvari je storil on pred svojim odhodom računajoč gotovo na to, da bo popolnoma pomiril in ponižal izmučeno deželo, a on si bo nadalje prizadeval, da iz Pešte dosega svoj življenski cilj, katerega kot ban ni mogel doseči.

Napetost je velika; vse je radovedno, bode li se zdržalo stanje za Khuena, bodo li še nadalje odločevali bajoneti in puške. Ako se to zgodi, potem gotovo miru ne bo in ne more biti, potem se bo videlo, da je sedanji mir bil v resnici le navidezni mir. Ta navidezni mir se bo spremenil v pravi in trajni mir šele tedaj, ko bo narod sprevidel, da je začel vladati zakon, da se spoštujejo njegove pravice, človeške in narodne; tedaj, ko se izpuste iz zavora oni, ki so bili tja po nedolžnem odvedeni; tedaj, ko se hrvaškemu tisku dá svoboda; tedaj, ko poneha aristokratsko domišljevanje posameznih gigrlov, a se začne spoštovati vsak posameznik; tedaj, ko se bo mogla povsod videti prava narodna volja; tedaj, ko nehajo delovati puške in bajoneti; z eno besedo, ko se bo pokazalo na Hrvaškem popolnoma drugačno življenje, ustavno, moderno, napredno življenje. To so pogoji miru in napredovanja, to se mora dobro zapomniti. Vsako preziranje, vsako zatiranje, bodisi tudi najneznatneje, bo vzrok novim nemirov.

Dopisi.

Z dežele. »Če premišljujemo sedanje žalostne razmere na Hrvatskem, vidimo da je vzrok občni nevolji tudi to, da se nastavljajo tam po železnica domačega jezika nevedši madjaronski uslužbenici, zato se obrača srd hrvatskega naroda posebno proti popolnoma »madjaronski« železnici. — A tudi pri nas ni mnogo bolje! — Le pogledjmo, koliko je na naših železnicah nastavljenih tujih uradnikov, ki niso zmožni sloven-

skega jezika! — Seveda postanejo arogantni, kedar se ne morejo z ob-
 činstvom razumeti, zagrizeni, ker so
 taki uradniki večinoma zagrizeni
 Nemci — glej slučaj na južnoželez-
 niški postaji v Račjem na Štajerskem.
 Seveda se taki arogantni uslužbenec
 ne premesti, ampak vodstvo južne
 železnice mu podari morda še kak
 »Heil Orden!« Saj se poznamo! Tudi
 na progi državnih železnic ni mnogo
 bolje! Povsod skrbijo nacionalci v
 Beljaku zato, da se vrine kak »Heil-
 bruder« na slovenska tla, da dela
 propagando za nemške Heilovce ter
 če možno insultira ali vsaj zaničljivo
 govori o »windisches Gesindel«. Po
 znamo n. pr. Wieserja postajenačelnika
 na Jesenicah, ki je skoro po-
 polnoma nezmožen slovenščine, tako
 ne zna razločevati besede »drobiž«
 — od »Trbiž«. Ko mu je neki kme-
 tič rekel, da nima drobiža za vozni
 listek, je dejal pogumni gospodič —
 »also, nach Tarvis!« — Poznamo
 tudi njegovo agitiranje za »Süd-
 marko«, njegove pozdrave s »Heil«,
 kedar sreča kakega tovarniškega pi-
 sača od Save, njegovo hujskanje pri
 volitvah! Toda nemško vodstvo dr-
 žavnih železnic je zadovoljno s ta-
 kim hujskačem na »slovenskem«
 Gorenjskem, domačine pa se pre-
 mešča v tuje kraje, bodisi pri južni
 ali državni železnici, da celo med
 »brihtne in brumne« Tirolce ali pa
 krofaste »Oberštajerce« na Semer-
 nik! — Dobro bi bilo, ako bi se take
 moči ohranile domovini, in izostale
 bi take arogance železniških usluž-
 bencev. Potujem že deset let po Alp-
 skih železnicah, in še marsikatero
 sem zvedel, toda za danes naj to
 zadostuje, drugikrat o osebju naših
 železnic še kaj več! Zahvaljujem se
 Vam, častiti gospod urednik za pro-
 stor v Vašem cenjenem listu za te
 vrstice udani rodoljub.

Potovalni agent.

Domače in razne novice.

— **Dopolnilna državno-
 zbornska volitev**, na mesto J. P.
 Vencajza, ki je odložil svoj dr-
 žavnozbornski mandat, utegne spravi-
 ti na površje — političnega mrliča.
 Od zanesljive strani čujemo, da se
 vrše pogajanja zaradi kandidature
 gospoda dvornega svetnika Šukljeja
 in vse kaže, da postane gosp.
 Šuklje naslednik Vencajzov.

— **Država in Nemci.** Kadar-
 koli se oglasio Slovani s kako željo,
 vedno se naša preljubljena mačeha
 izgovarja, da jej ne more ugoditi,
 ker nima denarja. Za vojaštvo in za
 — Nemce ima pa denarja toliko, da
 ga kar proč meče. Nemcem se iz-
 polni vsaka, tudi najnepotrebnejša
 želja, zlasti vsaka, ki omogoča Nem-
 cem, da kulturno napredujejo, med
 tem ko se država na vso moč trudi,
 da bi slovanske narode v kulturi
 zadrževala. V tem tiči vsa modrost
 avstrijskih državnikov. Kako se dela,
 se je sedaj novič pokazalo. S prihod-
 njim šolskim letom se ustanovi v
 Knittelfeldu na Štajerskem nova
 nemška realka. To bo četrta
 realka na Štajerskem. V tem, ko ima
 država za štiri realke na Štajerskem
 denarja dovolj, ne privošči ce-
 lemu slovenskemu narodu
 niti ene same realke, ker hoče,
 da bi se Slovenci ne posvečali teh

niškim studijam. Komaj so Nemci
 dosegli realko v Knittelfeldu, že so se
 oglasili z novo željo. V Mariboru je
 dežela ustanovila učiteljske, da bi
 slovenski Štajer preplavila z nem-
 škutarskimi učiteljicami, na Gorenjem
 Štajerskem pa zahtevajo, da naj
 država ustanovi nemško učiteljske
 in vlada jim bo seveda tudi ustregla.
 Tako gre leto za letom, tako se z
 državnim denarjem sistematično po-
 spešuje nemštvo, slovanski narodi pa
 se zatirajo.

— **Kandidatska spletko.**
 Dvorni svetnik v pokoju in grajščak
 na Kamnu, gosp. Šuklje, se s svojimi
 članki o dolenskem železniškem vpra-
 šanju priporoča klerikalni stranki kot
 naslednik patra Vencajza. In da bi se
 ji čim najtopleje priporočil, je v teh
 člankih uprizoril politično spletko proti
 narodno-napredni stranki in specijelno
 proti županu g. Hribarju, spletko, ki
 se je pa jako slabo obnesla. Novo-
 meški župan g. pl. Sladović je s svo-
 jim pojasnilom — ki ga prijavljamo na
 drugem mestu — podrl vse temelje, na
 katerih je slonela Šukljejeva spletko in
 je s priobčenjem pisma, ki mu ga je
 pisal župan Hribar glede železniškega
 vprašanja, dvornega svetnika Šukljeja
 najhuje kompromitiral. Šuklje je upri-
 zoril že marsikako spletko; marsikatera
 se mu je že tudi korenito ponesrečila,
 a nobena tako, kakor ta. Sedaj stoji
 pred javnostjo osramočen — prava po-
 doba blamiranega Evropejca, župan.
 Hribar pa se mu lahko smeje in
 ž njim vred vsa narodno-napredna
 stranka. Tudi mi se prav od srca sme-
 jemo g. dvornemu svetniku v p., zlasti
 ko je v večerajšnjem »Slovenca« priob-
 čil notico, v kateri nam — tako od
 zgoraj doli — hoče dajati lekcije o
 dostojnosti in o dobrem ukusu, ker
 smo si dovolili njegove osebne napade
 zavrniti pa še ne tako, kakor je za-
 služil. Toda gosp. Šuklje je v veliki
 zmoti, če si domišlja, da sme danda-
 nes v javnosti še tako govoriti, kakor
 nekaj in da se ga sploh še tako
 uvaža, kakor svoje čase. Dandanes
 ga slovenska javnost natančno pozna
 in če mu tudi kranjski fajmoštri pre-
 skrbe še toliko mandatov — to ne bo
 nikdar več, kar je bil v tistih časih, ko
 so ga njegovi prijatelji liberalnega
 mišljenja dvignili na ščit. Zlasti pa
 mora biti gosp. Šuklje pripravljen, da
 dobi na vsak napad primeren odgovor.

— **Občinske volitve v
 Škofjiloki.** Minoli teden so se v
 Škofjiloki vršile občinske volitve
 Župnik Šinkovec, ki kar ne trpi, da
 žive Ločani v miru in v prijateljstvu,
 se je na vso moč trudil, da bi na-
 pravil zdražbo in ušle so mu ošabne
 besede: »Tisti bo župan, ki ga bom
 jaz postavil.« Župnik je obračal, me-
 ščani so obrnili, a drugače, kakor je
 Šinkovec pričakoval. Volitve v III.
 razredu se narodnonapredna stranka
 sploh ni udeležila. V tem razredu
 so bili vsled tega voljeni sami kle-
 rikalci in med njimi tudi Šinkovec.
 V II. in v I. razredu pa je zma-
 gala narodno-napredna
 stranka z vsemi svojimi kan-
 didati in sedaj bo župan tisti, ki
 ga bodo postavili narodno-napredni
 meščani in ne tisti, ki ga bo po-
 stavil fajmošter Šinkovec.

— **Falzificirane bilance
 »Posojilnice in hranilnice v
 Poljanah nad Škofjokoloko« in
 usoda njenega popravka.** V

prijaznih Poljanah nad Škofjokoloko
 morali so klerikalni osrečevalci na-
 šega dobrega ljudstva seveda tudi in
 zgolj iz »žive potrebe« ustanoviti
 denaren zavod, ki naj bi rešil na-
 šega kmeta iz krutih oderuških rok
 — dasi v celi poljanski dolini ni
 bilo nobenega oderuha. Da je mladi
 denarni zavod pristopil tudi kot član
 k slaboglasni »Gospodarski zvezi« v
 Ljubljani, je naravno z ozirom na
 njegove ustanovnike, Na čelo novo-
 ustanovljenega denarnega zavoda se
 je postavilo navadne kmetiče, ki so
 bili tako učen, da so znali za silo
 celo zapisati svoje ime. Mlada poso-
 jilnica je začela torej poslovati. Kaki
 so bili pa vspehi njenega delovanja,
 pojasnil je drastično »Gorenjec« v
 uvodnem članku dne 19. aprila 1903
 pod naslovom »Falzificirana bilanca
 Posojilnice in hranilnice v Poljanah
 nad Škofjokoloko«. V tem uvodnem
 članku je »Gorenjec« na podlagi bi-
 lance za leto 1900 in leto 1901 do-
 kazal s subimi številkami, da sta
 obe bilanci neresnični in falzi-
 ficirani. »Posojilnica in hranilnica
 v Poljanah« pa zoper ta uvodni čla-
 nek, ki je naravnost uničujoče
 ožigosal in širšemu svetu razkril
 njeno »uzorno« poslovanje, po svo-
 jem načelstvu, kakor bi vsakdo pri-
 čakoval, ni nastopila pottožbe,
 temveč posegla je po družem, glede
 vrednosti od nas že dovolj označe-
 nem sredstvu ter je poslala »Go-
 renjcu« našim klerikalcem posebno
 na srce prirasli popravek. V tem
 popravku z dne 28. aprila 1903 pri-
 znavala »Posojilnica in hranilnica v
 Poljanah« kar naravnost, da je bi-
 lance za leto 1900 resnično
 falzificirana, v ostalem pa skuša
 novi odbor z raznimi zvijačami, z
 zavijanjem in pačenjem resnice zva-
 liti krivdo za falzifikacije na stari
 odbor itd. Odgovorni urednik »Go-
 renjca« doposlanega mu popravka v
 zavesti, da je pisal le golo in po-
 polno resnico in ker nadalje popra-
 vek ni odgovarjal zakoniti obliki in
 predpisu § 19. tisk. zak., ni hotel
 sprejeti in uvrstiti v svoj list, tem-
 več ga je vrgel v k.š. Vsak raz-
 soden človek bi sedaj mislil, da se
 bodejo naši poljanski »popravkarji«
 zadovoljili z malo to blamažo ter
 v svojem lastnem interesu lepo stvar
 pustili pri miru. Toda modri poljan-
 ski možje ukrenili so drugače ter na-
 stopili proti odgovornemu uredniku
 »Gorenjca« pot tožbe zavoljo pre-
 stopka v smislu §§ 19. in 21. tisk.
 zak. in tako je prišel ta popravek, v
 katerem se odkrito priznava
 falzificiranje bilance, vsled
 neprevidnosti modrih klerikalnih gla-
 vic v roke sodne oblasti, ki se je iz
 klasičnega popravka potem prepri-
 čala, kako spoštujejo naši klerikalci
 predpise zakona z dne 9. aprila 1873,
 drž. zak. št. 70, in se tudi uverila,
 da se smejo naši klerikalci
 zakriviti pregreška § 89. ime-
 novanega zakonika — brez
 kazni. Na tožbo se je vršila potem
 glavna razprava pred c. kr. okrajnim
 sodiščem v Ljubljani dne 2. junija
 1903, pri kateri je bil pa »Gorenj-
 čev« odgovorni urednik sijajno opro-
 ščen, ker se je izkazalo, da se naši
 katoliški »popravkarji« vzlic njho-
 vemu »Obrambnemu društvu« še
 do danes niso naučili sestavljati za-
 konitih popravkov. Ta nova blamaža

pa še ni zadostovala našim svedrcem
 in radi tega so se vzklicali na višjo
 inštanco. Pretekli četrtek se je potem
 vršila vzklicna razprava o tem po-
 pravku in odgovorni urednik lista
 »Gorenjca«, gospod Gašper Eržen, je
 dobil tudi pri najvišji tiskovni in-
 štanci popolno zadoščenje, ker je
 vzklicno sodišče razsodilo, da po-
 pravka z ozirom na njegovo neza-
 konito obliko, ker se v njem navaja
 postavno nedopustne logične za-
 ključke in ker se v istem tudi pole-
 mizira, ni bil dolžan sprejeti v svoj
 list. Vzklicno sodišče je vsled tega
 oprostilo razsodbo prvega sodnika
 potrdilo v celem obsegu in obso-
 dilo »Posojilnico in hranil-
 nico v Poljanah« v povračilo
 vseh stroškov, vsled česar bodo
 morale bistre klerikalne glavice po-
 ljanske z dolgim nosom, dobljenim
 od dveh sodišč, še šteti lepo število
 svetlih kron.

— **Požar v Čirčah pri
 Kranju.** Kakih 20 minut od Kranja
 leže Čirče, kjer je za župana vrl mož
 gospod Strupi. Čirče bi bile rade do-
 bile svojo šolo in zaradi tega je storil
 župan vse potrebne korake. To
 pa ni ugajalo kranjskemu tehantu
 Koblarju in začel je na vso moč
 hujskati proti županu in proti šoli.
 Njegovo hujskanje je imelo pred
 vsem ta vspeh, da so neki klerikalci
 napravili županu škodo na drevesih
 in mu razrezali konjsko opravo. Za-
 radi tega so bili pobožni zlikovci
 primerno kaznovani. V ponedeljek
 je župana zadela nova nesreča. Zlobna
 roka je užgala njegovo gospodarsko
 poslopje, ki je bilo napolnjeno s pri-
 delki. Škoda je velika. Ljudski glas
 sodi, da je požigalca iskati med
 Koblarjevimi pristaši in da je kranj-
 ski tehant s svojimi hujskarijami
 moralni provzročitelj tega požiga.

— **Volitev županstva v Ko-
 šani na Krasu.** Dne 23. t. m. se
 je vršila volitev župana za občino
 Košano na Krasu. Županom je bil
 enoglasno izvoljen dosedanji, za tu-
 kajšnjo občino velezaslužni posestnik
 g. Leopold Dekleva (Žagar). Leop.
 Dekleva je sedaj že v četrtoč voljen
 in so bili vsi občani vedno popol-
 noma zadovoljni ž njim, kajti ne
 samo, da je jako potrpežljiv, postopa
 tudi v vsaki stvari popolnoma ne-
 pristransko. Toda, kakor povsod, je
 prišla zadnja leta tudi v našo občino
 zdražba, ki se pa nasprotnikom ni
 obnesla, marveč popolnoma izjalovila,
 kajti, dočim so imeli popred vedno
 štiri odbornike v odboru, sedita sedaj
 le dva in še ta dva nimata besede.
 In gotovo je, da če bo pri prihod-
 njih volitvah zopet taka nesmiselna
 protiagitacija, utegneta odleteti še
 ta dva.

— **Pobožna tatica.** Jakob Pa-
 lovec, posestnik in trgovec s slamniki,
 stanujoč v Terzinu št. 115, je prišel
 večeraj zvečer z Dolenskega in šel v
 gostilno »pri Lozarju« v Rožnih uli-
 cah, da bi tamkaj prenočeval. V go-
 stilni je dobil neko žensko, ki ga je
 začela izpraševati, ako je imel dobro
 kupčijo in če bode tudi v gostilni
 prenočeval. Po večerji podal se je
 Palovec spat in je dal denarnico, v
 kateri je imel 90 K, pod zglavje. Čez
 nekaj časa je prišla v isto sobo spat
 ženska, s katero se je bil Palovec
 seznanil. Ženska je dejala Palovcu,
 naj le zaspi, da bode ona še molila,
 ker je v bratovščinah zapisana. Med
 tem ko je ženska molila, je Palovec
 zaspal, nakar mu je ženska vzela iz-

pod zglavja denarnico, se hitro zopet oblekla in pobegnila iz sobe. Kuharica Marija Smole je bila žensko opazila, ko je šla iz gostilne in je dejala gostom, da je morala gotovo kaj ukrasti, nakar je prišla kuharica Katarina Šorn in povedala, da je videla skozi okno, da je ženska ukradla Palovcu denarnico, jo vtaknila v žep in pobegnila. Krojaški pomočnik Michael Rakar je tekel za žensko, jo ujel in pripeljal nazaj v gostilno. Med tem so drugi gostje poklicali Palovca in policijskega stražnika. Ko sta ta dva prišla v gostilno, je ženska spustila denarnico na tla pod mizo, kjer je sedela in kjer so potem našli denar. Policijskemu stražniku, ki jo je aretoval, je dejala, da je Marija Nastran. Pozneje je policija šele izvedela, da je Marija Kvarnik iz Šmarce pri Kamniku. Policija je pobožno tatico izročila deželni sodnji.

— **Nesreča.** Zrakoplovec Leon Steffens je v nedeljo popoldne ponesrečil. Steffens se je hotel že 21. junija s svojim balonom dvigniti v zrak, a tedaj se mu je balon unel, tako da je moral svoj svoj namen odložiti do te nedelje. Že 21. junija se je pokazalo, da Steffens ne zna prav dobro svoje stvari, da je šele začetnik in to so tudi potrdile vesti iz Zagreba, kjer je menda trikrat poskusil s svojim balonom vzleteti v zrak, a se mu ni nobenkrat posrečilo. V nedeljo popoldne se je na dirkališču slov. kolesarjev zbralo jako mnogo občinstva. Balon se je le počasi polnil. Ob polu 7. zvečer se je končno Steffens dvignil z balonom, a ni prišel posebno visoko. Balon menda ni bil prav dobro napolnjen. Ko je Steffens videl, da balon ne pojde višje, se je hotel s padalico spustiti na zemljo ter potegnil za dotično vrv. Ali balon ni bil prišel tako visoko, da bi se bila padalica mogla pravočasno razprostreti. Predno se je padalica odprla, je Steffens treščil na zemljo. Zlomil si je obe nogi in roko ter se tudi sicer težko poškodoval. Zdravniki so mu takoj priskočili na pomoč in odredili, da je bil prepeljan v deželno bolnico. Zdravniki upajo, da mož vzlic hudim in nevarnim poškodbam vendar okreva.

— **Roki zlomil.** Zidarski pomočnik Janez Ženj, 21 let star iz Budanja vasi št. 5, je pri zgradbi šole v Vipavi padel z odra kakih 10 m globoko in si zlomil obe roki in se poškodoval tudi na nogah. Pripeljali so ga v deželno bolnico.

— **Nogo zlomil.** Nikolaj Leonardo, 44 let star, delavec v opekarni v Ribnici, je v ponedeljek zvečer na poti iz gostilne domov tako nesrečno padel, da si je levo nogo pod kolonom zlomil. Bil je prepeljan v dež. bolnico.

— **Nezgodna na državni železnici.** V torek zvečer je v Kranju tovorni vlak povozil sprevodnika Jakoba Jesiha, stanujočega v Spodnji Šiški št. 5. Vlak mu je šel čez obe nogi v zgornjih stegnih in je Jesih čez kakih 40 minut potem umrl. Bil je oženjen in oče dveh otrok.

— **Obesila se je v Naklem** v nekem svinjaku 25letna dekla Ivana Nabernik iz Primskovega. Bila je duševno abnormalna.

— **Otrok se je ubil.** V vasi Studeno občina Selca se je ponesrečil 9letni dečko Jakob Benedik sin Mihe Benedika. Prekucnil se je raz svisli 3 metre visoko nad pod in si prebil lobanjo na levi strani.

— **Iz selške občine** se nam piše: Po zadnji volitvi župana in petih svetovalcev dne 12. m. m. je prinesel »Slovenec« brzojavko, da je županom izvoljen g. Franc Demšar za svetovalec pa gg. Bester, Prevc, Tusik in »po milostie« klerikalcev tudi Podobnik in Dolenc. Oj toliko baharije za tako reč! Tisti bahatasti odbornik, ki je brzojavil »Slovenca«, nam je sicer znan, a ne zdi se nam vredno, pečati se z njegovo razvpito osebo. Resnici na ljubo bodi samo

povedano, da imenovana naprednjaka nista bila »po milosti« nobenega klerikalca izvoljena, ampak vsled zahteve naše napredne stranke. Če bi ne bila večina 14 odbornikov manjšini 10 odbornikov njih zahtev izpolnila, bi se manjšina zopet ne bila volitve udeležila in tako bi ne bil noben klerikalca svetovalec in tudi ne župan izvoljen, kakor se je to že poprej štirikrat zgodilo. Sploh pa mi od klerikalcev nobene milosti ne pričakujemo, ker vemo, kakšna je; saj se je pokazala v očitni luči, ko ste nam prav judovski kazni nalagali. Brez noža bi nas drli, ko bi nas mogli. Iz tega se da razvideti, kakšna je bila tista »milost«, po kateri sta bila imenovana izvoljena in zato taka baharija tolče po zobeh tiste stranke in tistega bahatatega poročevalca, kateri je poslal tisto prismojstvo v »Slovenca«.

— **Visoka starost.** Umrila je v Doleh pri Idriji Marija Gantar, rojena leta 1807.

Nemiri na Hrvatskem.

V ludbreškem okraju ni vasi, kjer bi ne bilo oddelka vojakov. Ko so 26. junija v vasi Kunovec razglasili naglo sodbo, je narod proti temu protestiral. Kavalarija je na to bila poslana nad množico, ta pa je udarila z vilami in kosami na vojaštvo. Vojaštvo je streljalo. Štirje kmetje so bili na mestu ustreljeni, 6 je težko, 19 lahko ranjenih, 31 oseb pa je bilo odgnanih v ječo. V Varaždinu je sedaj 201 oseba v zaporu. Ker so vse ječe prenapolnjene, so vzeli v najem konjski hlev, kjer so zdaj ljudje zaprti. Splošna sodba je, da je vseh nemirov v tem okraju kriv veliki župan Rubido, ki sedaj sam prosi, naj se nagla sodba prekliče.

Tudi okrog Koprivnice in proti Belovaru se je začelo nevarno gibanje in so tudi tja že poslali nekaj vojaštva.

Kakor se vidi, odhaja Hedervary po 20letnem vladanju v znamenju nagle sodbe in z bandežijem, sestavljenim od dveh korov vojaštva, treh krvnikov in šest rabeljskih pomočnikov.

Iz Zagreba se nam piše: V Zagrebu samem je vse mirno in vse čaka, kdo zasede bansko mesto. Kot gotovo se smatra, da to ne bo ne grof Erdödy ne grof Pejačević, pač pa vse misli, da postane Krajčović locum tenens. V tem se naj bolj zrcali današnji položaj, kajti če so razmere že take, da se nihče več ne upa prevzeti banske časti, potem je pač očitno, da je vse do skrajnosti zavoženo.

To spoznava tuditista stranka, ki je doslej hodila z bivšim banom Hedervaryjem čez drn in strn in ki je bila najkrepkejša opora madjarskem sistemu na Hrvatskem. Čuje se — in Madjari se že tresejo — da se iz madjarske stranke formira nova stranka, ki zahteva, da se sabor razpusti, da se izvrše čiste volitve in da se strogo izvedejo določbe hrvatsko-ogrske pogodbe. Ako bi se to uresničilo, bi bila za Hrvatsko prava sreča.

V tem, ko vlada v Zagrebu mir, vre na deželi vse huje. V Koprivnici so se zgodile strašne reči; po samičnosti še niso znane, vó se pa, da je padlo nad 15 oseb. Tudi se čuje, da je bil predvčeršnjim zažgan grad grofa Erdödyja v Jaski.

* **Najnovejše novice.** Dve osebi zgoreli. Pri St. Stefanu na Gratkornu blizu Gradca so zgorela te dni nekemu posestniku vsa poslopja. V hlevu sta spala 16 in 13letna sina, ki sta tudi zgorela. Dva hlapca sta nevarno opéčena. — Poskušen umor pred sodiščem. V Budimpešti se je vršila tožba na ločitev zakona med hčerjo generala Kozsasa in njenim soprogom Nagyöszjem. Ker je sodišče

priznalo, da se zakon loči zaradi žene krivde ter se ji odvzame tudi otrok, češ, da živi žena nemoralno potegnila je žena revolver ter večkrat ustrelila na moža in njegovega zastopnika. Strel ni nobenega zadel, le odvetniku je tretji strel odbil srajčni gumb. — Iz aristokratskih krogov. Dragonski nadporočnik v Dobrzanu na Češkem, vitez Grumeth pl. Treuenfeld je odvedel hčer ritmojstra grofa Sergija Apraxina v Švico. Čez par tednov pa se je vrnil, ker mu je najbrže zmanjkalo denarja. Ker je grof Apraxin zahteval kaznovanje, bil je nadporočnik obsojen v šesttedensko ječo in na izgubo šarže. — Cela vas je zgorela v Altengammu pri Hamburgu. Zgoreli sta tudi dve osebi. — Anarhist — tat. Pariška policija je vjela nekega Parmeggiana v mnenju, da ima nevarnega anarhista. Hišna preiskava pa je dognala, da je isti le načelnik zelo nevarni tatinski družbi. V njegovem stanovanju so našli ukradenih umetnin in dragocenosti za več milijonov. — Pri železniški nezgodi v Montalvaio na Španskem je mrtvih 110 oseb, ranjenih pa 140. — Umril je v Zagrebu dež. finančni ravnatelj v pok. dvorni svetnik Ivan Bartolović. — Nova železnica na Hrvatskem. Občinski svet v Oseku je dovolil za zgradbo železnice Osek-Belišće 100.000 K podpore. — Zaljubljeni papežev komornik. V norišnici v Rimu imajo zaprti neko mlado francosko nuno. V isto se je zaljubil papežev komornik, marki Ferrari ter jo hotel s silo odpeljati. Strežniki so prihiteli nuni na pomoč ter zaljubljenega komornika zvezali. — Velik požar je razdjal bosansko vas Kulen-Vakuf. Zgorelo je 82 poslopij, med njimi tudi mošeja in pošta. — Afera grofa Bonmartinija. Vsled aretiranja profesorja dr. Secchija, ljubimca Linde Murrijeve, je dobila cela afera novo zanimanje. Tudi očeta Linde, profesorja Murrija, so zaslišali.

* **Najslavnejši Rusi.** Neki petrograjski list je pred kratkim pozval svoje čitatelje, naj mu imenujejo tistih deset živečih Rusov, ki jih smatrajo za najznamenitejše. Ta poziv je imel naslednji uspeh: največ glasov (977) je dobil Lev Nikolajevič Tolstoj, Čehov in Maksim Gorki sta dobila po 613 glasov, poleg teh pa so dobili največ glasov: slikar Rjepin, kemik Mendelejevo, moskovski operni pevec Šaljavin, slikar Vasilij Vereščagin, skladatelj Rimski-Korsakov in igralki Marija Savina in Vjera Komisarševskaja. Navadno ni tako glasovanje dosti vredno, a v tem slučaju se mora priznati, da je lista res popolna in da so bili pravi možje imenovani.

* **Rodbinske zveze Karagjorgjevičev.** Novi srbska kralj Peter Karagjorgjevič je po svoji umrli soprogi, ki je bila hči črnogorskega kneza, v sorodu s kraljem italjanskim, velikim vojvodom ruskim Petrom Nikolajevičem, z vojvodom Jurijem iz Leuchtenberga, princem Francom Jožefom iz Battenberga in z dedno princezino Milico roj. vojvodkinjo Julta iz Mecklenburg-Strelitz. Po svojem bratu Arsenu je pa Peter Karagjorgjevič v sorodu z Bonapartovci. Princ Arsen se je namreč poročil s princezino Demidov, ki je bila v sorodu z Anatole Demidovom, soprogom princezinje Matilde Bonaparte. Nova dinastija ima torej bolj obširne in trdne rodbinske zveze, kakor dinastija Obrenovičev.

* **Zvišane cene perila.** Vsled stanovitnega vzdiganja državnih obveznic in delnic pri prodaji bombaža, kakor tudi vsled ogromnega zvišanja cen vseh tozadevnih surovin so pred nekaj dnevi sklenili berlinski tovarnarji perila cene njih izdelkov splošno zvišati. — Temu koraku se bodo morali previdoma tudi avstrijski tovarnarji perila pridružiti in to tem prej, ker so se cene vkljub vzdržni druginji vseh surovin v zadnjem času vsled velikega konkurenčnega boja tako znižale, da so vsled teh nezdravih razmer bili pred kratkem nekateri tovarnarji perila prisiljeni ustaviti plačevanje. — Saniranje

te vrste obrti v Avstriji bi bilo tedaj zelo na mestu.

* **Velika ameriška razbojniška družba,** ki je nad dvajset let bila strah in trepet cele pokrajine Dakota, prišla je po premetenosti nekega detektiva pravici v roke. Lopovi so sami priznali, da so v zadnjih letih pokradli 10.000 konj in 500.000 raznih drugih predmetov ter pomorili 40 ljudi. V štirih grofijah omenjene pokrajine so oni popolnoma gospodarili in so imeli tudi v oblastnih svojih ljudi nameščene. Nekemu državnemu odvetniku, ki jim je prišel na sled, so zažgali hišo. Vsi člani te družbe so prisegli, da bodo vse jim poverjene tajnosti čuvali.

* **Perzijski častniki.** Najimenitnejše osebe v šahovi vojni so polkovniki. To pa niso zaslužni možje, ki so prišli po dolgoletnem službovanju do tega mesta, ampak navadno mladeniči, udje bogatih in vplivnih rodbin, ki prej sploh niso služili pri vojaki. V nekaterih rodbinah se mesto polkovnika kar podeduje ne glede na to, jeli aspirant zmožen ali ne. Tudi mnogo uglednih civilistov pride do tega mesta, tako da je število polkovnikov in generalov smešno veliko. Polkovnik imenuje sam častnike v svojem polku in sicer do stotnika, seveda samo take, ki mu zamorejo njegovo prijaznost dobro plačati. Slednji se pa skušajo odškodovati pri moštvu. Ker navadni vojaki zelo neredno dobivajo svojo plačo, dajo jim častniki nekaj mesecev dopusta, da si prislužijo kaj denarja in od težko prisluženih novcev morajo ti trpini določeno svoto izročiti častnikom.

* **Koliko je človek vreden.** Tudi človek je sedaj cenjen na svojo denarno vrednost. Neki francoski kemik je izračunal, da je normalno razvit človek vreden 9000 do 10.000 kron, ker je kalcij, ki se da dobiti iz takega telesa, toliko vreden. V človeškem telesu je povprek 1400 gramov kalcija. Če pride mož, ki je to izračunal, kdaj v denarne stiske, lahko sam sebe odda v kako — zastavljalnico.

* **15 leten tat.** Že več mesecev sem so koroški orožniki zasledovali predrznega tatu, ki je kradel po cerkvah in sicer specijelno izpraznjeval cerkvene pušice. Samo zadnji četrtak je v treh krajih izpraznil pušice. V petek je to poskusil tudi v Zgornjem Dravogradu in tam so ga končno zasačili. Tat je šele 15 let star in je italijanski delavec.

* **Ibsen in Bog.** V gledališču v Kristianiji na Norveškem predstavljali so pred kratkim Ibsenovo dramo »Peer Gynt«. Predstava se je vrlo dobro obnesla. Ko so potem bolnega, sivolasnega pesnika vprašali po smislu zadnjih dejanj, katerih pomen je mistično otemnjen, je odgovoril smehljaje: »To sta vedela samo dva, Bog in jaz — in jaz sem že pozabil.«

* **Obsojen kaplan.** Nam že znani Josip Horacek je dobil v Kraljevem Gradcu zaradi nenravnosti 18 mesecev težke ječe.

* **Skrivnostni klici na pomoč.** Neka dekla v Baumgartenbergu je več noči zaporedoma slišala obupno stokanje, ki je prihajalo iz ondotnega samostana sester dobrega pastirja. 7. m. m. jo je omenjeno stokanje zopet zbudilo iz spanja in obšla jo je taka groza, da je krog 12. ure vstala in sklicala gospodarja. Slednji se je na lastna ušesa prepričal, da dekla ne pretirava, in je šel po dva druga moža, da bi tudi ta dva slišala in mogla o dogodku eventualno pričati. Zategli, skrajno obupni ženski glasovi razlegali so se v nočni tišini in vedno z nova so donele besede: »Pomagajte mi, saj vse verujem!« Drugih besed omenjeni trije možje niso mogli razumeti. Podali so se nato k samostanskemu poslopiju, trkali na okna in zahtevali, naj se jim odpre, da osvobodijo osebo, ki je tako obupno na pomoč klicala. Ali le eno okno se je na lahko odprlo, prikazalo se je pri oknu nekaj nun, ki so izjavile, da ne morejo nič storiti, ker so same za-

prte. Omenjeni možje so se morali vrniti, ne da bi kaj opravili. Ono vpitje pa se je razlegalo še dalje, postajalo je vedno slabše, dokler ni krog 4. ure zjutraj popolnoma potihnilo. — Kaj se je v samostanu godilo ta večer in še bogve koliko večerov prej, je ostalo tajno. Vsekakor nekaj nenavadnega, protipostavnega, groznega, kakor se da iz onega obupnega vpitja sklepati. Omeniti moramo, da je prišla naslednjega dne neka sestra iz samostana k omenjenemu gospodarju in mu pravila, da imajo neko umobolno notri, katero so morali zapreti, ker je začela besneti. Da, od kedaj pa so se spremenili samostani v norišnice? Je-li omenjena „umobolna“ vse one noči, ko se je slišalo obupno stokanje, besnela? In če bi to res bilo, zakaj jo niso takoj prve dni poslali v norišnico? Na vsak način se pa morajo oblasti pobrigati, kaj se godi v tem gnezdu in pred vsem na dan spraviti, katera ženska je omenjene noči na pomoč klicala in kaj se je z njo zgodilo.

*** Ponesrečeni hribolazci.** V italijanskem delu Švice se je zgodila velika nesreča. Iz Curiha je napravilo večje število dijakov pod vodstvom nekaterih profesorjev izlet na Piz Blas blizu Airola. Ko so na dve skupini razdeljeni izletniki počivali na gori, se je nakrat z vrha, pokritega z večnim ledom, utrgal velikanski plaz in zdrknil nizdol. Prva skupina izletnikov se je še rešila, drugo pa je plaz kakih 50 metrov vrgel po skalovju. Tri osebe so bile ubite, dve osebi sta smrtno ranjeni drugi pa lahko poškodovani.

*** Zdravljenje pijancev.** V nekem malem mestu blizu Bordeauxa zdravi ondotni kaznilnični ravnatelj pijance na zelo priprost, a vspesčen način. Vsakemu kaznjencu namreč, ki je v pijanosti napravil kak prestopek, ukaže dajati 14 dni v vinu namočena jedila. Pijanec je prve dni ves srečen vsled take ljubeznivosti; čez kakih pet dni si že poželi vode, čez osem dni pa joka in prosi vode in čez štirinajst dni se mu tako prignusi vino, da se čuti zelo srečnega, če dobi kaj vode in slovesno obljublja, da ne bo nikdar več kapljice vina poskusil.

*** Na grobu zadnjega Obrenovića.** Umrjena srbska, kraljeva dvojica počiva na starem pokopališču, ki je oddaljeno kakih pet minut od palače, in sicer v priprosti stari kapelici, ki je kakih 50 korakov oddaljena od vhoda. Poleg stene je dvoje železnih križev z napisom »Aleksander Obrenović« in »Draga Obrenović«. Na visokem svečniku gori nekaj sveč, ki so jih prinesli obiskovalci. Čuvaj kapelice pripoveduje, da sestri umorjene kraljice še niste obiskale groba, da se je pogreb vršil na zelo priprost način v navzočnosti kakih deset oseb med temi dveh stotnikov in par vojakov in da sta krsti jako lepi in težki. — Vsi drugi, ki so bili ono noč umorjeni, počivajo na novem pokopališču. V oni tragični noči poslali so 50 vojakov, da izkopljejo kakih 20 grobov v nekem praznem kotu omenjenega pokopališča. Mnogo teh grobov je ostalo praznih, ker so trupla nekaterih umorjenih pokopali v rodbinskih rakvah. Dva priprosta lesena križa kažeta, kje počivata brata umorjene kraljice, Nikodem in Nikolaj Lunjevica.

*** O umorjeni srbski kraljevi dvojici** se pripoveduje sledeče: Ko so srbski domoljubi izprevideli, da kralj Aleksander resno misli z Drago Mašin se poročiti, sklenili so slednjo odpeljati. Vse je bilo že skrbno pripravljeno. Draga naj bi obiskala soprogo enega izmed zarotnikov, kjer bi jo ujeli in čez mejo spravili. Namera bi se bila gotovo posrečila, da ni bil Aleksander še o pravem času o tem obveščen. Dal je na to postaviti dvojno stražo pred hišo svoje neveste in je

slednji prepovedal obiske vsprejemati. Izrazil se je baje tudi takrat, da bi tudi on odšel, če bi njo odpeljali in da bi ji sledil, če bi jo bili umorili. Aleksander je napravil na vsakega, ki je z njim občeval, najboljši vtis, če je le hotel. Bil je grozno nervozen. Če mu je kdo ugovarjal, tolkel je jezno z nogo ob tla in trdovratno branil svoje mnenje. Vsled svoje nervoznosti ni mogel biti niti en sam trenutek miren. Igral se je s peresi, lomil svinčnike, čečkal na papirje in jih potem trgal. Misli je vedno isti čas na nebroj drugih stvari. Mehanično je stavil vprašanja o predmetih, ki ga niso prav nič zanimali, med tem, ko je mislil na vse kaj drugega. Če je pa kdo začel govoriti o predmetu, o katerem je ravno premišljeval, postal je pazljiv in je zvesto poslušal. Zadnji čas ga je Draga popolnoma omrežila. Brez njene vednosti si ni upal storiti ničesar. Pri važnih vprašanjih v ministrskem svetu ni dal nikdar določnega odgovora, ne da bi stopil k telefonu in vprašal soprogo za svet.

*** Psi na Angleškem.** Na Angleškem pripada pasji davek državi in znaša na leto 9 kron. Od psov, ki so manj kot 6 mesecev stari, od ovčarskih psov in od psov slepih oseb ni treba tega davka plačevati. Preteklo leto je bilo na Angleškem 1.871.619 psov, ki so bili nad 6 mesecev stari. Izmed teh jih je bilo 346.346 davka prostih. Na vsakih dvajset oseb pride tedaj en pes. V Londonu je 153.567 psov, izmed katerih je le 14 davka prostih, dočim je v grofiji Westmderland in v desetih grofijah waliskih več davka prostih kakor davku podvrženih psov.

*** Papiga kot priča pri sodišču.** Pred newyorškim sodiščem je stal nedavno neki Peter Cadena, ki je bil obdolžen, da je pri gospej Ani Wendt ukradel papigo gledališčne igralka Selme Claret. Tat je trdil, da je papigo kupil, zato je citiral sodnik tudi papigo pred sodišče. Ko je slednja ugledala gospo Wendt, jo je takoj pozdravila z glasnim „Hoch“ in ko je gospa vprašala papigo po Selmi, je papiga takoj odgovorila v angleškem jeziku; „Selma, kje si?“ To je sodniku zadostovalo, vendar pa je še vprašal papigo, čegava da je, na kar mu je razumna ptica odgovorila: „Selmina“. To je stalo drznega tatu dva meseca ječe, dočim je omenjena gospica dobila papigo nazaj.

Tržne cene v Ljubljani.

	K	h		K	h
Gov. meso I. kg	1	32	pšenič. 100 kg	27	70
" " II. "	1	12	" " koruzna " "	21	—
" " III. "	1	4	" " ajdova " "	36	—
Telečje „ „	1	50	Fižol, liter „ „	—	20
Praščje m. sv. „ „	1	50	Grah, „ „	—	40
" " pr. „ „	2	—	Leča, „ „	—	30
Koštrun meso „ „	1	—	Kaša, „ „	—	20
Maslo „ „	2	60	Ričet, „ „	—	—
Surovo maslo „ „	2	40	Pšenica 100 kg	18	—
Mast praščja „ „	1	80	Rž. „ „	14	50
Slanina sveža „ „	1	70	Ječmen „ „	15	—
prek. „ „	1	80	Oves „ „	15	—
Salo „ „	1	40	Ajda „ „	18	—
Jajce „ „	—	6	Proso, bel. „ „	17	—
Mleko, liter „ „	—	18	" " nav. „ „	16	—
Smetana sl. lit. „ „	—	80	Koruza „ „	15	50
kisla „ „	—	80	Krompir „ „	5	80
Med „ „ kg	1	50	Drva, trda m ³	7	80
Piščanec „ „	—	140	" " meh. „ „	5	50
Golob „ „	—	50	Seno „ „ 100 kg	7	50
Raca „ „	—	—	Slama „ „	7	—
Zajec „ „	—	—	Stelja „ „	—	—

Loterijske srečke.

Brno, 24. junija.	17, 16, 70, 49, 99.
Dunaj, 20. junija.	26, 49, 1, 35, 76
Erst, 27. junija.	25, 42, 71, 29, 11.
Gradeo, 20. junija.	81, 30, 44, 46, 75
Praga, 1. julija.	77, 9, 4, 18, 36.
Čino, 27. junija.	51, 69, 37, 43, 75.

Šunka

s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., subo meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičji jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavnina brez kosti 45 kr., dunajska salame 80 kr., prave boljše 1 gld., iz šunka 1 gld. 20 kr., ogrske za mesec junij 1 gld. 80 kr., vsaki mesec 15 kr. dražji kilo, velika klobasa ena 20 kr. — Pošilja le dobro pošteno blago od 5 kg. naprej proti povzetju

Janko Ev. Sirc v Kr anju.

Najnižje cene. Največji izbor. Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg

Največje, najhitrejše ter najvarnejše vrste velikanskih parnikov, ki vozijo v Ameriko.

Hamburg-New York le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja ter daje pojasnila točno in brezplačno obilastveno potrjena agentura Hamburg-Ameriške linije Ljubljana Dunajska cesta št. 31 od južnega kolodvora takoj na desno.

Kupim črne jagode „borovnice“

liter 2 do 2 1/3 kr. (1618-3)

Sebenik, žganjekuharija v Šiški pri Ljubljani.

Povsod po Slovenskem in še čez mejo razširja se od dne do dne poraba prave in najboljše kavine primesi

v prid družbe sv. Cirila in Metoda iz I. jugoslov. tovarne za kavine surogate

v Ljubljani.

Zahtevajte jo povsod!!

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na mojo firmo.

Red Star Line. Iz Antwerpena v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekladanja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene. (1626-2)

Pojasnila dajejo: Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel. na Dunaji, ali Karol Rebsk, konc. agent v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 32.

Singer-jevi šivalni stroji

za domačo uporabo in vsako stroko fabrikacije.

Brezplačni pouk v vseh tehnikah modernega vezenja.

Singer Co. šivalni stroji del. dr. Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 6.

Pariz 1900: GRAND PRIX.